

Aroanța care insultă pe Duhul lui Dumnezeu

Marti, 21 noiembrie 2006

Gili Cârstea

White Estate are o serie de materiale referitoare la viața și operele sorei White, care se găsesc traduse în românește și postate pe situl Uniunii. La secțiunea „Afirmatii atribuite în mod eronat lui Ellen G. White” descoperim o sub-secțiune numită „Pură ficțiune,” în care se discută câteva aspecte ale istoriei 1888. Iată un fragment:

„Afirmatia atribuită lui Ellen G. White, în care se compară respingerea învățăturilor fraților Jones și Waggoner, din anul 1888 și din anii care au urmat, cu respingerea lui Caleb și Iosua de către Israel, nu face parte din scrierile lui Ellen G. White. Ea a fost făcută de un alt autor, a cărui identitate este necunoscută.”

Este adevărat că sora White nu a folosit numele celor doi soli de la Cadeș-Barnea atunci când a vorbit de eșecul nostru de la Minneapolis. Aceasta nu înseamnă că ceea ce s-a întâmplat la Minneapolis nu este o repetare fidelă a istoriei de la Cadeș-Barnea, iar descrierile sorei White demonstrează că exact despre un astfel de eveniment tragic este vorba. Dumnezeu era gata să ofere poporului Său lumina și puterea necesare proclamării marii strigări, lucru care ar fi adus imediat biserica și lumea la granițele Canaanului ceresc. Dar solia a fost interceptată și, prin acțiunea propriilor noștri frați, a fost ținută departe de biserică și de lume. Timpul validează profețiile ei sumbre mai puternic decât orice altceva. Au trecut aproape 120 de ani, iar biserica se învârtește în jurul muntelui sperând să se întâmple o minune care să o aducă în luminile rampei cu solia îngerului al treilea.

Dar există o afirmație a sorei White cu mult mai gravă, mai serioasă și mai vastă în implicațiile ei decât asemănarea lui Jones și Waggoner cu iscoadele credincioase de la Cadeș-Barnea.

La scurt timp de la eșecul de a păși prin credință în Canaanul ceresc, poporul lui Dumnezeu este lovit de una dintre cele mai devastatoare calamități cu care s-a confruntat în toată istoria lui, iar aceasta a fost provocată direct de episodul Cadeș-Barnea. Nemulțumiți de verdictul prin care erau trimiși în pustie pentru patruzeci de ani, oamenii cu nume din Israel, toți membri ai adunării populare, au tras concluzia că Moise nu mai vorbește în numele lui Dumnezeu și au decis înlocuirea lui. În fruntea acestei adunări de răzvrătiți se aflau Core, Datan și Abiram, iar acțiunea lor a demonstrat fără tăgadă că ceea ce a ținut

poporul departe de țara sfântă nu a fost dorința lui Dumnezeu, ci spiritul răzvrătit, necredincios, rupt de realitățile spirituale ale oamenilor cu nume din Israel.

Face sora White o paralelă între Minneapolis 1888 și revolta lui Core, Datan și Abiram? Dacă da, de ce nu vorbește biserica și White Estate despre acest tragic eveniment al istoriei noastre recente? Gravitatea declarației următoare vine din faptul că descrierea evenimentului este făcută nu de sora White, ci chiar de îngerul ei însoțitor:

“Când am hotărât să părăsesc Minneapolis, îngerul Domnului a venit lângă mine și a spus: ‘Nu este bine așa; Dumnezeu are o lucrare pentru tine. Poporul repetă aici revolta lui Core, Datan și Abiram. Eu te-am așezat într-o poziție potrivită, pe care cei ce nu sunt în lumină nu o vor înțelege; ei nu vor accepta mărturia ta; dar Eu voi fi cu tine; harul și puterea Mea te vor susține. Nu pe tine te disprețuiesc ei, ci solia și solii pe care Eu îi trimit poporului Meu. Ei au tratat cu batjocură cuvântul Domnului. Satana le-a orbit ochii și le-a pervertit judecata; și dacă ei nu se vor pocăi de păcatul lor – această nesfințită aroganță care Îl insultă pe Duhul lui Dumnezeu – vor păși în întuneric. Dacă nu se pocăiesc, spre a putea fi convertiți, și astfel să-i pot vindeca, Eu voi lua sfeșnicul de la locul lui. Vederea lor spirituală s-a întunecat. Ei nu doresc ca Dumnezeu să-și manifeste Spiritul și puterea; căci ei au un spirit de batjocură și dezgust față de cuvântul Meu. Ușurătatea, trivialitatea, ironiile și glumele sunt practica lor zilnică. Ei nu și-au pus inima să Mă caute. Ei merg în lumina propriilor scânteii, și, dacă nu se vor pocăi, vor zăcea în dureri. Așa vorbește Domnul: Stai la postul datoriei tale, căci Eu sunt cu tine; nu te voi lăsa și nu te voi părăsi.’ Nu am îndrăznit să neglijez aceste cuvinte ale lui Dumnezeu” (EGW 1888 Materials, 1063).

Descrierea pe care o face îngerul este cumplită:

- delegații repetau revolta lui Core, Datan și Abiram;
- singura care avea o perspectivă corectă asupra situației era sora White, fiind așezată chiar de Dumnezeu în poziția privilegiată de a estima corect evenimentul;
- delegații urmau să nu accepte mărturia ei – ceea ce s-a întâmplat chiar până în zilele noastre;
- disprețul nu era îndreptat împotriva serei White, ci împotriva soliei și solilor trimiși de Dumnezeu poporului Său, adică Jones și Waggoner – exact ca și la Cadeș-Barnea;
- Satana orbise ochii delegaților și le pervertise judecata – situație care continuă și astăzi;
- ei manifestau acolo o aroganță care insulta pe Duhul lui Dumnezeu;
- ei nu doreau ca Dumnezeu să-și manifeste Spiritul și puterea;
- practica lor zilnică era ușurătatea, trivialitatea, ironia și gluma.

De ce oare biserica și White Estate nu prezintă astăzi situația sesiunii din 1888 în concordanță cu descrierea pe care o face îngerul aici?

Ce ar răspunde acel înger dacă i-am pune astăzi această întrebare?

Este foarte posibil că ne-ar răspunde astfel:

“Prejudecățile și opiniile care au predominat la Minneapolis n-au dispărut nicidecum; semințele semănate acolo sunt gata să răsară la viață și să dea o recoltă bogată. Vârfurile au fost tăiate, dar rădăcinile nu au fost niciodată smulse, iar ele continuă să otrăvească judecata, să pervertească percepția și să orbească înțelegerea celor care vin în contact cu solia și solii...” (TM 467).

Decât să căutăm scuze hilare spre a ne disculpa de responsabilitatea de a ține poporul lui Dumnezeu în pustia păcatului la infinit, mai bine ne-am apuca să “smulgem rădăcinile” revoltei din 1888, iar calea către împăcare cu Dumnezeu este, și a fost totdeauna, pocăința denominațională.

Atâta timp cât vom insista că 1888 a fost o “biruință măreață,” deși îngerul a spus că a fost o repetare a revoltei lui Core, Datan și Abiram, aroganța care insultă pe Duhul lui Dumnezeu va continua să ne țină mulți ani în acest gulag al păcatului.